

Sangha er det buddhistiske ord for det religiøse fællesskab. Det kan forstås snævert som "klostersonfund" eller mere bredt som "det buddhistiske samfund".

Som levende religion har sanghaen gennem historien været en vigtig del af samfundet, også som politisk magtfaktor. Helt centralt for buddhismen som organiseret religion har altid været sangha'en. Sangha forstået som klostervæsen indbefatter disciple af Buddha og følgere af den buddhistiske vej. Både munke og nonner har nogle rammer for praksis og disciplin (*vinaya*), de skal overholde. Theravada-buddhismen har for munkene 227 klosterregler og hele 311 regler for nonnerne, mens antal regler indenfor mahayana-buddhismen er henholdsvis 250 og 348. De hårdeste sanktioner for brud medfører udstødelse, som hvis man med vilje dræber eller stjæler, har seksuelt samkvem eller lyver om sin egen status som oplyst. Brud på de resterende regler (fx at tale alene med en fra det andet køn) kan føre til irrettesættelse eller påtale med efterfølgende bekendelse og bod foran hele forsamlingen.

I bredere forståelse af sangha-begrebet hører også de lægbuddhistiske grupper, hvor klostret ikke er del af organisationen. Men også den klassiske forståelse af sangha-begrebet opererer med den "firefoldige sangha" bestående af munke, nonner og lægfolk.

Økonomisk set er der behov for et bredt underlag til at kunne understøtte den religiøse elite, der som munke eller nonner bor i klostre eller som præster eller lamaer bor i templer. Ligesom det hos hinduer gælder, at der er forskellige sandheder og dertil hørende ritualer i henhold til kaste (*jati*), er der hos (theravada) buddhisterne forskellige religiøse pligter og muligheder i forhold til, om man er munk eller læg.

Munken er én type religiøs specialist. Disse findes indenfor de tre store, buddhistiske retninger, hvor de lever permanent eller periodisk i kloster-fællesskabet. Indenfor den østasiatiske Mahayana-buddhisme kan man også betegne en anden type religiøs specialist som den buddhistiske "præst". Især i Japan er det mest udbredt, at munken efter klosteropholdet vender tilbage til templet for at udføre gerningen som den, der (i sin fars fodspor) varetager templets administration og servicerer menigheden. Buddhistiske præster er i Japan for det meste gift. Det kan også de tibetanske lamaer være. Lama betyder ligesom guru en "lærer" eller "mester", der underviser andre. En sådan lever i sine unge år som munk, og kan fortsætte som en ældre mester i et kloster eller gå egne veje som en præst udenfor klostret. I Japan har næsten alle munke været igennem en flerårig uddannelse på et (typisk buddhistisk) universitet før klosteropholdet.